

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 21.

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, JANUARY 26th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Predsednik Hoover je velika nevarnost, da propade republikanska stranka

Washington, 24. januarja. Kongresman James R. Beck, republikanec, eden najboljših prijateljev predsednika Hooverja, ki zastopa Pennsilvanijo v kongresu, je izjavil, da si je Hoover s svojo dvorezno politiko nakopal mnogo sovražnikov, ki so bili prej njegovi prijatelji. Beck je bil svoje dni generalni soliciator Zedinjenih držav, je poznan kot eden najbolj odličnih odvetnikov v Ameriki in je bil eden glavnih podpirateljev Hooverja, da je dobil predsedniško nominacijo. Sedaj pa, ko se je dognalo, da je Hoover upljal na poročilo prohibicijske preiskovalne komisije, se je zameril mnogim prominentnim republikanskim pristašem, ki so proti prohibiciji. Republikanski mokrasi zlasti zamerijo Hooverju, ker je poslal tako "suho" poslanico kongresu v zvezi s poročilom Wickershama. Predsednik Hoover se je jasno izrazil, da je na strani 18. amendmenta, in da bo skrbel, da ostane prohibicija v Zedinjenih državah. Njegovi najozji prijatelji sicer skušajo te besede oblažiti, toda javno mnenje se je obrnilo proti Hooverju, in vse bolj upljivo časopisje v deželi ga napada. In med republikanci je nastal radi stališča, ki ga je Hoover zavzel radi prohibicije, tak prepričanje, da je moral njegov največji zagovornik, senator Fess iz države Ohio, priti na dan z izjavo, da Hoover v resnici ni nasproten mokrim, pač pa da je pripravljen se — pobotati. No, končno besedo bo imel narod prihodnje leto, ko se vršijo predsedniške volitve.

Avto razstava

Danes se je otvorila v Clevelandu velika avtomobilska razstava v mestnem avditoriju. Razsvetljava v dvorani je naravnost sijajna, in dvorana je krasno dekorirana. Na razstavi se nahaja 150 različnih avtomobilov najnovejših modelov, poleg tega pa 40 različne vrste trukov. Eden izmed avtomobilov na razstavi ima 18 cilindrov, mnogo jih je pa na 12 cilindrov. Cene novim avtomobilom so tokom razstave izvanredno znižane.

Morgan je dober?

Republikanski councilmani v mestni zbornici so te dni govorili o administraciji mestnega managerja Morgana. Izjavili so, da je Morgan izvrsten mestni upravitelj, da je mesto imelo manj pritožb kot kdaj prej, in da se je vse poslovanje vršilo točno in pošteno. Kdor verjame — bo zveličan.

Usoda 18. amendmenta glede prohibicije je v rokah najvišje sodnije

Washington, 24. januarja. Koliko časa bo še živela ameriška prohibicija, o tem ima prvo in zadnjo besedo najvišja sodnja Zedinjenih držav. Vse volitve, predsednik, ves kongres ne zmorejo ničesar, ako sodnja v Washingtonu drugače ukrene, kajti glasom ameriške ustave ima najvišja sodnja zadnjo in odločilno besedo. Tekom nekaj dni se bo izjavila najvišja sodnja dežela, če je 18. amendment bil pravilno sprejet ali nepravilno. Pretekli petek so se vršili pred polnim zborovanjem sodnikov najvišje sodnije zadnji argumenti, tekem katerih so učeni odvetniki dokazovali, da prohibicija ni bila pravilno sprejeta, ker bi jo morale odobriti narodne konvencije, ne pa državne postavodaje. To razsodbo je oddal zvezni sodnik Clark v New Jersey, in proti tej razsodbi se je pritožila vlada Zedinjenih držav potom svojega generalnega pravdnika. Slednji je trdil pred najvišjo sodnijo, da je najvišja sodnja že enkrat potrdila veljavnost 18. amendmenta, in da je nepotrebno, da bi se sodnja tozadevno še enkrat izjavila. Debata pred najvišjo sodnijo glede veljavnosti 18. amendmenta je bila skrajno živahna in obenem tudi zanimiva. Vlada je zastopala stališče, da podeljuje 5. amendment ameriške ustave kongresu pravico odločiti, ali naj narod glasuje glede spremembe ustave ali pa državne postavodaje. Glede 18. amendmenta je kongres odločil, da glasujejo tozadevno državne postavodaje. Zagovorniki razsodbe sodnika Clark so pa povdarjali, da je že nekdanji vrhovni sodnik najvišje sodnije, John Marshall, odločil, da kadar se gre za osebne privilegije in pravice ameriških državljanov, da se dodatki k ustavi ne morejo sprejemati potom državnih postavodaj, pač pa le potom narodnih konvencij. Enako idejo je zastopal tudi predsednik Madison. Vsa Amerika napeto pričakuje, kaj bo tozadevno sedaj odločila najvišja sodnja.

Po operaciji

Sporočila se nam, da je rojak Mr. John Špiler srečno prestal operacijo in se sedaj nahaja na domu. Prav lepo se zahvaljuje vsem za obisk v bolnišnici in se priporoča vsem tudi za obisk na domu, 726 E. 160th St.

Lepo prosimo!

Po pošti, po telefonu, po brzojavah in osebno dobivamo vsak dan zahteve in prošnje, da se za tega ali onega nekaj zaigra tekom slovenske radio ure. Če bi vedeli, kako radi bi vsem ustregli, toda ura je kratka, program pa mora iti naprej točno. Če bi imeli za vsako nedeljo 14 ali 15 oznanil posameznih oseb, bi bilo vse dobro, toda dobivamo jih po 150 do 200 na teden, in kako, ljube duše, moremo vsem ustreci? Pri oznanjevanju posameznih se oziramo v prvi vrsti na pomemben dogodek, na primer srebrna ali zlata poroka, v drugi vrsti pa na one, ki so kupili precej radio tiketov. Kot smo že zadnjic omenili, bi moral Slovenski Radio Klub najeti vsako nedeljo 12 ur za svoj program, da bi ugodil vsem zahtevam naših dragih poslušalcev. In veljal bi nas program za 12 ur tako nekako \$4000.00. Prosimo, da to vpoštevate!

Nekaj česar niti Einstein ne more izračunati

Senator Howells trdi, da je Washington najbolj mokero mesto v Ameriki

Washington, 24. januarja. Kongres se te dni skoro ne peča z nobenim drugim delom kot s prohibicijo. Zlasti senatna zbornica se je danes pečala z vprašanjem opojne pijače v glavnem mestu Washingtonu. Senator Howells iz Nebrasko je izjavil, da nikjer v nobenem mestu Amerike ni toliko žganja kot ga je v Washingtonu. Na raznih konvencijah, ki se vršijo v mestu, teče žganje in druga pijača kot voda. Diplomati importirajo dovolj opojne pijače, da bi lahko vsak dan napojili vse mesto, butlegerji imajo silne zaloge vsakovrstne pijače, in videti je, da se policija niti najmanj ne zmeni za to. Washington kot glavno mesto bi moralo biti vzor vsem drugim mestom, toda resnica je, da se ravno v Washingtonu najhujše krši prohibicija. Senatorji Howells se je posrečilo pridobiti senat na svojo stran s tem, da je sprejel predlog, glasom katerega bodo skušali "posušiti" Washington. Senator Fess iz države Ohio, je volil za predlog, toda senator Robert J. Buckley je volil proti predlogu. Vendar ni mogoče, da bi bil predlog končno sprejet tudi od poslanske zbornice, ker ima kongres toliko dela, da zadeva ne bo prišla na vrsto pred 4. marcem, ko se zasedanje kongresa zaključuje. Najbrž bo sklicano izvanredno zasedanje kongresa.

Fordov sin

V soboto je dospel v Cleveland Edsel Ford, sin Henry Forda. V mestu bo ostal par dni, da obišče svoje prijatelje. Povprečni lastnik avtomobila plača letno \$18 davka na gasolin.

Sin republikanskega councilmana prizna sleparijo, je pomiloščen

Liston G. Schooley Jr., star 28 let, je dobil pomiloščenje od državne oblasti za pomiloščenje. Izpuščen bo iz zaporov 10. februarja. Pomilostili so ga, ker je oddal popolno priznanje glede sleparij, ki so se vršile pri nakupu St. Clair-Coit Rd. zemljišča od strani mestnih oblasti. Liston G. Schooley je sin bivšega republikanskega councilmana Schooleya, ki je bil zaeno s svojim očetom obsojen na več let ječe, ker sta oba, oče in sin sleparila z mestnim denarjem. Mladi Schooley se je nahajal v zaporih od maja meseca, leta 1929, zaeno s svojim očetom. Oba sta bila obsojena od 1 do 10 let zapora, ker so ju porotniki spoznali krivimi slepariji z mestnim denarjem. Tekom obravnave sta pa oba trdovratno molčala in nista hotela izdati podrobnosti in imena oseb, ki so bile prizadete v tej nečedni kupčiji. Odbor za pomiloščenje naznanja sedaj, da je bil mladi Schooley poklican na zaslišanje v zaporih, in je odkrito in iskreno vse povedal glede sleparije. Dočim bo mladi Schooley izpuščen iz zaporov 10. februarja, pa njegov oče, bivši councilman Schooley, ne more biti pomiloščen pred 25. marcem, 1931. Je sicer to zelo žalostna zgodba, toda v svarilo vsem, ki pošteno ne ravna z javnim denarjem.

Državljanstvo

Pouk o državljanstvu se bo vršil ta teden samo v četrtek, 29. januarja v veliki dvorani javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. Drugi teden se najbrž vrši pouk dvakrat v tednu, ker se je pojavilo jako veliko število učencev in učenek.

Silna množica grozi napačni zapore, kjer sta dva zamorska morilca

Bucyrus, O., 25. januarja. Kot smo že poročali, so trije moški v tem mestu ustrelili šerifa George Davenport, ki je dotične moške, ki so vsi zamorci, zalotil pri kradnji kokoši. Zamorci so se skrili v neko hišo, kamor je prišel šerif, na katerega so zamorci streljali in ga ubili. Kakor hitro se je novice o tem razširila med ljudmi, so prišli in obkloplili ječo. Pomožni šerif je hitro dobil 15 pomočnikov, in governor je poslal v mesto 50 vojakov narodne garde, ki stražijo zapore. Ljudje so skrajno nevoljni, in potreba je le malega hujskanja, in napadejo pomožne šerife in vojake ter uderejo v ječo.

Novi naročniki

"Ameriška Domovina" ima čast predstaviti sledeče: Mrs. Mary Francel, Pueblo, Colo.; Johana Prince, Niles, O.; Karol Fink, Kanada; John Kralj, Lorain, O.; Ana Paulich, Staunton, Ill.; nadalje v Clevelandu: Anton Zihherle, Rose Rogel, Anton Sivic, Joseph Ječek, John Sušnik, Edward Gabrenja, Anton Marolt, Mary Kastelic, Paul Kogovšek, skupaj 14 novih naročnikov v preteklem tednu. Vsem skupaj prav iskrena hvala, in se pripravljamo še drugim našim rojakom.

John Zakrajšek umrl

V nedeljo zjutraj je preminul rojak John Zakrajšek, 1127 E. 66th St., star 28 let. Zapušča soprogo, pet let starega sina in očeta. Ranjki je bil rojen v vasi Skrabče, fara Bloke, na Notranjskem, kjer zapuša eno sestro in brata. V Ameriki je bival 10 let. Bil je član društva Kristusa Kralja št. 226 K. S. K. J. in društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 S. D. Z. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj ob pol devetih pod vodstvom Jos. Zele & Sons. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin, prizadebiti sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje!

Frances Wertin

Zadnjo soboto popoldne je preminula v najlepših letih za zastarelo boleznijo Frances Wertin, rojena dne 8. maja, 1903, v Calumetu, Mich., iz znane John B. Wertinove družine. V Clevelandu zapuša dve sestri, Mrs. F. J. Kern in Mrs. P. Schneller ter brata John Wertina, v Denverju pa brata Joseph Wertina. Truplo bo v pondeljek prepeljano v Calumet, kjer se vrši v torek popoldne pogreb na Lakeview pokopališče. Balzamiranje in druge priprave ima v oskrbi pogrebnik Frank Zakrajšek. Naše iskreno sožalje sorodnikom ranjke!

Smrtna kosa

Po dolgi in mučni boleznijo je preminula Franciška Ukovič, rojena Požar, stanujoča na 1126 E. 77th St., stara 42 let. Tu zapuša soproga, sina Johna in hčerko Mary ter brata Josepha Požar. Ranjka je bila rojena v St. Petru na Notranjskem, kjer zapuša sestro in brata. Bivala je v Clevelandu 23 let. Bila je članica češkega društva Sboru. Pogreb ranjke se vrši v torek popoldne ob dveh iz Jos. Zele & Sons pogrebnega zavoda. Bodi ji ohranjen blag spomin!

Rojak bolan

Naš rojak Jak ob Poklenk, 19710 Arrowhead Ave. je že daljša časa bolan. Bil bi jako vesel, če bi ga prijatelji obiskali.

Preskusne plošče Louis Beleta in Frank Pluta so pravkar dospele sem

Kot smo že poročali pred nekaj dnevi, sta bila poklicana naša domača slovenska pevca Mr. Louis Belle in Mr. Frank Plut, od Columbia družbe, da prideta in zapojejo nekaj pesmic za plošče. To sta tudi stori, in v nedeljo nam je Mr. Anton Mervar, naš trgovec z muzikalijami in harmonikami, 6919 St. Clair Ave. dal v ocenitve, poskušne plošče imenovanih naših domačih umetnikov. Taki plošče nekaj izvanrednega. Ponekod, ki stražijo zapore, in g Banovera, in kakor so iztreba je le malega hujskanja, vrstine, pa moramo reči o ploščah g. Beleta in g. Pluta, da so naravnost sijajne, in brez dvoma je, da se bodo dobro prodajale. Zapela sta osem pesmic za štiri plošče, in sicer sledeče: "Kje prijazne so v Mary Francel, Pueblo, Colo.; Johana Prince, Niles, O.; Karol Fink, Kanada; John Kralj, Lorain, O.; Ana Paulich, Staunton, Ill.; nadalje v Clevelandu: Anton Zihherle, Rose Rogel, Anton Sivic, Joseph Ječek, John Sušnik, Edward Gabrenja, Anton Marolt, Mary Kastelic, Paul Kogovšek, skupaj 14 novih naročnikov v preteklem tednu. Vsem skupaj prav iskrena hvala, in se pripravljamo še drugim našim rojakom."

"Ameriška Domovina" ima čast predstaviti sledeče: Mrs. Mary Francel, Pueblo, Colo.; Johana Prince, Niles, O.; Karol Fink, Kanada; John Kralj, Lorain, O.; Ana Paulich, Staunton, Ill.; nadalje v Clevelandu: Anton Zihherle, Rose Rogel, Anton Sivic, Joseph Ječek, John Sušnik, Edward Gabrenja, Anton Marolt, Mary Kastelic, Paul Kogovšek, skupaj 14 novih naročnikov v preteklem tednu. Vsem skupaj prav iskrena hvala, in se pripravljamo še drugim našim rojakom. V pesmici je glavna stvar, ker se glasova obeh tako lepo strinjata. To je pesmica, ki jo bo vsak z veseljem poslušal. Nadaljni duet je: "Pri oknu je slonela." Pesem je tako zapeta kot bi morala biti, in noben pevec je ne more lepše zapeti kot sta jo Belle in Plut. To so v resnici sijajne domače moči. Nadaljni duet je "Oj deklica, povej mi to!" To je dovršeno, sijajno petje! "Ponočni pozdrav," solo g. Belleta, je nekaj izvanrednega. "Ko na planini" je pesem, ki se bo vsakomur priljubila; in radi katere nas bodo Amerikanci gotovo boljše upoštevali. Potem ima Mr. Frank Plut še solo "Glasno bi zavrnil!" odlomek iz opere "Urh, grof Celjski." Pesem zveni kot cekin. Ena preskusna plošča še ni dospela v Cleveland, in sicer vsebuje pesmici: "Spet ptički pojo" in "Njena ni." Ko pridejo plošče v prodajo, bomo že naznanili.

Frank Kocjančič umrl

V soboto je preminul v County uožnici v Kingsville, Ohio, Frank Kocjančič, star 66 let. Ranjki je bival daljša časa na John Rozmanovi farmi v Geneva, Ohio. Bil je član društva sv. Jožefa. Pogreb se vrši iz pogrebnega zavoda Jos. Zele & Sons, v torek zjutraj. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin!

Lepo uspela predstava

Drama "Valenska svatba," ki jo je uprizorilo sinoči dramsko društvo Ivan Cankar, je lepo uspela. Vsi igralci so svoje vloge perfektno izvršili. Občinstvo je igralcem burno aplavdiralo. Med odmori sta zapeli Mrs. Mary Ivanush in Simič par domačih pesmic, ki so udeležencem jako ugajale. Poset je bil obkrajn jako dovoljen.

Operacija

Težki operaciji se je morala podvreči Miss Ida Pižmoht. Operacija je srečno prestala. Nahaja se sedaj pri svojih starših na 6516 Bonna Ave. Želimo ji, da bi skoro dobro okrevala in se vrnila med svoje prijateljce.

MR. JOHN GERM

prvi podpredsednik K. S. K. J. iz Pueblo, Colo., ki je včeraj s takim uspehom nastopil pri slovenskem radio programu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$4.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 33

No. 21. Mon., Jan. 26th, 1931.

Propaganda za Jugoslavijo

Jugoslavanski poslanik v Zedinjenih državah, dr. Leonid Pitamic, je imel nedavno tega govora potoma radia. Vendar se govornje na daljavo ni kaj dobro slišalo, in mogoče tedaj tudi atmosfera ni bila prava za radio. Zato smo naprosili g. poslanika, da nam določil en izvod svojega radio govora, kar je tudi drage volje storil. Govor na tako priprosto, toda natančen način opisuje Jugoslavijo Amerikancem, da je vreden, da ga na tem mestu priobčimo.

Menda je prvič zastopnik jugoslovanske vlade govoril potoma radia Amerikancem, prvič, da so slišali Amerikanci podoben, dasi ne obširen, toda temeljit opis Slovenije, Hrvaške in Srbske. To je eno najbolj koristnih del, ki jih more vršiti jugoslovansko poslanstvo v Ameriki.

Poslanika je radio uradnjenci predstavil Mr. Wallace Murray, eden najvišjih uradnikov v državnem oddelku, kateremu se je dr. Pitamic najprvo lepo zahvalil, kakor tudi Columba Broadcasting Co., ki je razposlala govor. Potem je pa dr. Pitamic začel:

"Najprvo bom poskusil, da vam pokličem Jugoslavijo na dan, kar se tiče njene geografične lege, kajti dobro mi je znano, da ni lahko za vsakogar, da bi imel čist vpogled v evropske države in njih meje, zlasti po svetovni vojni ne.

"V širšem pomenu besede se nahaja Jugoslavija v jugovzhodnem delu Evrope. Teritorij Jugoslavije pa se ne razteza samo po balkanskem polotoku, pač pa tudi po južnem delu centralne Evrope. Na severu meji na Avstrijo in Ogrsko, na vzhodu ob Romunsko in Bolgarsko, na jugu na Albanijo in Grško, na zapadu pa na Italijo. Jugoslavija ima dolgo obrežno črto, ki teče ob vzhodnem Jadranskem morju, kjer dobite številne otoke. Skupna površina kraljevine Jugoslavije znaša več kot 96,000 kvadratnih milj. Radi svojega obsega je Jugoslavija dvanajsta največja država v Evropi, in osemindvajseta na celem svetu.

"Ako primerjamo Jugoslavijo po velikosti na primer s kako ameriško državo, tedaj bi rekli, da je za spoznanje manjša kot država Wyoming, ali pa nekoliko večja kot sta državi Pennsylvania in New York skupaj, ali pa kot znaša površina držav Illinois in Indiana skupaj. Prebivalstvo Jugoslavije znaša okoli 13,000,000 duš, torej je prebivalstvo Jugoslavije večje kot prebivalstvo katerekoli ameriške države v Uniji, izmed katerih ima država New York nekaj več kot dvanajst milijonov in pol prebivalcev.

"Ime moje dežele in konsekvntno dežele same je večkrat zamenjano ali pa napačno tolmačeno po tujcih. Ime "Jugoslavija" se izvaja, kot če bi to ime napisali v ameriškem besedilu: "Yougoslavia, ne pa "Djugoslavia." To je bolj važno kot pa je videti v prvem trenutku, kajti beseda "Yug" ima v našem jeziku posebno označbo, pomen, ki tolmači značaj naše dežele. "Yug" enostavno pomeni "south", in Jugoslavia pomeni torej "Suothern-Slavia," ali pa dežela, v kateri prebivajo južni Slovani. Pod tem imenom je bila naša dežela poznana odkar se je končala svetovna vojna, dasi je bilo do 29. oktobra, 1929, njeno uradno ime: "Kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev," ki so pa, seveda, vsi Jugoslovani.

"Sedanje uradno ime Jugoslavija je bilo podeljeno po kralju Aleksandru, in ne znači samo edinstvo države, pač pa je tudi mnogo bolj kratko kot prvotno ime, in ime je bilo doma kot v tujemstvu z veseljem pozdravljeno. Toda duh edinstva med Jugoslovani nikakor ni posledica svetovne vojne, kajti ideja o edinstvu Jugoslovanov je že zelo stara. Že v zgodnjem devetem stoletju po Kristu je mogočen hrvaški vladar prišel do ideje edinstva med Jugoslovani, in posrečilo se mu je ustanoviti mogočno kraljestvo južnih Slovanov, dasi je obstalo le za kratko dobo.

"Pričetkom 19. stoletja se je naredil jako zanimiv poskus, da se zedini Jugoslovane. Ta poskus je naredil evropski zmagovalec, francoski cesar Napoleon I. Ob vzhodni obali jugoslovanske Jadranskega morja in v pokrajinah jugovzhodnih Alp je ustanovil ogromno administrativno enoto, katero je nazval "Ilirske province." Seveda, ko je bil Napoleon premagan, je zginila s površja tudi ta administrativna enota.

"Nekako ob istem času pa je Srbija, ki je zgubila velik del svoje neodvisnosti v 14. stoletju, ko so jo podjarmili Turki, se znova začela dvigati pod vodstvom Karagjorgjevičev, ki so bili ustanovitelji današnje dinastije, ki vlada v Jugoslaviji.

(Dalje prihodnjič.)

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O.— Zopet smo v predpustni dobi. Zato smo si izbrali članice podružnice št. 10. Slovenske ženske Zveze, nedeljo, dne 1. februarja, ko bomo pripravile zabavno večer. Zabava se bo vršila v Slovenskem Domu na Holmes Ave, za članice in njih prijateljice, pa tudi članice sosednih podružnic so v ljube vabljeni, da nas obna-
iščejo na naši prireditvi. Potrebno je, da se spoznamo in tako smo si povzdignemo naš delokrogne želje, da bi v tem letu boljše delovale v prid naše podružnice in Slovenske ženske Zveze v splošnem. V preteklem letu smo imele v naši podružnici dokaj nezahvaljen vihar in razburjanje; upljvali je na članice, še bolj pa na našo blagajno. In naš prihodnja

zabava je namenjena v prvi vrsti povzdigniti na boljše stališče našo blagajno. Pa tudi naše članice je treba obuditi k zopetnemu skupnemu in boljsemu medsebojnemu razumevanju. Kljub slabim delavskim razmeram, ki nas večkrat spravljajo v nevoljo, smo se uverjene, da bo naša prireditve vsakemu udeležencu v razvedrilo in zabavo. Pričetek veselice bo ob 7. uri zvečer. Skupna večerja se bo servirala pa točno ob 8. uri. Torej za skromno vsoto 50 centov, bo preskrbljeno za vse, kar se tiče utihe, pa najsibo lačen ali žejen. Poznani mojster na harmoniko, Mr. Jack Zorc, pa bo skrbel s tem, da bo kresal iskre podplatom vsem plesateljicim in to s poskočnimi polkami in zibajočimi valčki. Ob tej priliki se bo tudi oglasila boginja sreče, ki bo nekomu naklonila lep in topel blanket. Torej komur je ljuba prijetna domača zabava, naj nikar ne pozabi priti v Slovenski Dom na Holmes Ave. v nedeljo, 1. februarja. Pridite v prvi vrsti članice, sploh je pa vsak dobro došel! To bo prvovrstna zabava podružnice št. 10 Slovenske ženske Zveze. Vabijo vas njene

Članice.

Lorain, O.

V dolžnost si štejem, da izpregovorim par besedi o poslovljenem večeru, katerega so pripravili v nedeljo večer farani fare sv. Kristine, v Euclid, Ohio, da kaj enakega nisem pričakoval v teh slabih brezposelnih dneh, da bi za mojo odhodnico doživel zadnjo uro tako prijetno iznenadenje in v tako obilnem številu pri banketu, ki so ga pripravili farani meni v počast. Nima dovolj besedi, da bi vam izrekel svojo gorečo zahvalo za ljubezen, katero ste mi izkazovali in do mene gojili, ko sem bil med vami, zato upam, da tudi v bodoče ne boste pozabili mene in mojih del, v korist vaše fare in naselbine. Zahvaljujem se iz srea vsem, ki ste mi stali ob strani za večjo in popolnejšo faro v Euclid, Ohio. Delujete še nadalje v sporazumu in bratski vzajemnosti kot do sedaj!

Vas iskreno pozdravljam in vam želim vse najboljšje pod novim župnikom Rev. Father Bombachem.

Vaš bivši župnik

Rev. Venceslav Vukonić.

Cleveland (Collinwood), O.— Prosim cenjeno uredništvo, da mi dovolite nekoliko prostora v vašem denjenem listu. Prosil bi cenjeno uredništvo, da mi oprostite, ako ga bom bolj slabo napisal ta mali dopis. Kot že star naročnik Ameriške Domovine pa vseeno upam, da ne boste tega za slabo vzeli, če povem svojim prijateljem in znancem nekaj vesela, česar prej še nisem doživel v svojem življenju, čeprav sem prekoračil že 63. leto. Veste, prijateljice in znanci, da sva morala s soprogo plesati, pa še starokrajsko polko. In kdo je bil temu vzrok: Moje hčere, Mary in Frances. Bilo je tako: V soboto, 17. januarja zvečer nas pridejo iskat, češ, da je hčerka od moje hčere bolna. Ker pa imava te otroke tako rada kakor naše lastne, sva sklenila, da jo greva takoj pogledat. Hitro se oblečeva in greva tja. Toda povedano nama je bilo, da morava samo pri front vratih notri. Čudno se nama je zdelo, ker je bilo vse tako temno, no, sva si mislila, saj pri bolnikih mora biti tako. Nato je Joško Sturm trikrat pozvonil. Vrata se odpro in mi vstopimo, Tedaj pa se nenkrat zasveti luč in oglaš se harmonika. Sama nisva vedela, kaj bi napravila. Bila sva skoro delovno opravljeni, tam pa tako omizje, da je bilo kar čuda. Videli sem, da je bil tam Valentin Koci z družino in Frank Koci, tudi z družino. Nato zaslišim: "Halo, sosed!" — Ko pogledam, kdo je, vidim, da je Mr. John Brodnik z družino. Nato sem mislil, da bo kmalu kolone tege, pa skočila pokonci mo-

ji hčerki, Mary in Francka, in zakličeta: "Halo, pa!" Zatem pa se oglaš moji zet Louis Opara: "Halo, očka! Kaj ne veste, kaj je danes?" Otroci vseh družin so bili naenkrat pri meni in okoli mene. To je bil dirindaj! Ko se je nekoliko hrup polegel, se je oglašil moj zet Lois Opara, češ da morava s soprogo zaplesati sama. Omizje je začelo z aplavzom. Pogledal sem na vse strani in potem ženo. Mislil sem si: "Čeprav jih imam na križu 63, se vendar ne boste na moj račun smejali!" Z ženo sva se naglo domenila, da jim bova ustregla. In res: vstaneva in zapleševa, tako da se še danes pozna na karpetu. Človek bi mislil, da stari ljudje niso za drugim, kakor za v jamo, toda kot vidim, midva z ženo nisva še za tja.

Lepo se zahvaljujem Valentinu in Franku Koci za tako lepo in drago darilo, in prav tako tudi njih družinam. Dalje se moram zahvaliti sosedu John Brodniku in družini za udeležbo in

Josip Grdina:

SPOMINI NA OSVOBOJENJE KOROŠKE

Nekega popoldne mi reče poročnik Zajc, naj vzamem štiri umor jugoslovanskega vojaka, katerega truplo smo našli v Krki. Ko so namreč Nemci mesec dni pred našim prihodom napadli Jugoslovane in jih potisnili s Koroškega pri Pokrčah, so zaleli nekega jugoslovanskega vojaka, katerega so potem brutalno umorili. Morda so jih še več, toda mi smo vedeli samo za ta slučaj. Preiskoval sem slučaj in končno dognal, da so glavni krivci ušli. V sosedni vasi je bil eden, ki je ubogega vojaka izdal Nemcem. S povzdignjenimi rokami je vojak prosil, naj mu puste življenje. Toda ne, pobili so ga s kolom, kakor mi je pravil tisti možak, ki ga je izdal. Prijel sem ga trdo, da se je tresel kot šiba na vodi, vendar sem ga pustil pri miru. Oddal sem poročniku natančno poročilo o tistem umoru našega vojaka. — Tedaj so nam naši častniki ponovno estro zabičevali, naj bomo previdni, kadar gremo v kako vas in naj nas gre vedno po več skupaj. Nekoč grede štirje naši vojaki v sosedno vas, pa so bili spetoma napadeni in so komaj odnesli pete.

Pri zavednih koroških Slovenceh smo bili brez skrbi in ti so nas še sami svarili, katerih krajev naj se ogiblamo. Poročnik Zajc je meni še posebno naročil, naj grem po svojih opravkih, kadar bom kupoval za kuhinjo, vedno z nabito karabinko.

Neke nedelje gremo v sosedno vas na žeganje. Bilo nas je kakih petnajst topničarjev. Do večera smo plesali v neki gostilni in vse je šlo lepo mirno naprej, dokler jih ni par začelo zabavljati v nemščini čez Jugoslovane. Vnel se je tepež, v katerem se je kmalu ohladila vroča nemška kri. En par jih je dobilo po klobuku, pa je bil mir. Naši častniki niso seve o tem ničesar izvedeli.

V vasi, kjer smo bili nastanjeni, smo pa brez skrbi plesali po skednjah. Kmetje so nam to dovolili, za protiuslugo smo jim pa mltili žito, ali kaj drugače pomagali. Godec je bil harmonik pa ne. Pa smo zložili skupaj in kupili harmonike, katere smo podelili topničarju-godecu. Zato nam je moral on odslej vsak večer igrati. Včasih pa smo sedeli na dvoriščih in se razgovarjali z domačimi dekleti. Tako sedimo nekega večera in eden mojih tovarišev se spravi na koleselj, kjer je sedela sosedova Rezika. Jaz in še en tovariš sva pa ravno sedela za kolesljem, pa se dogovoriva, da napraviva malo šalo. Dvorišče je nekoliko viselo, pa suneva v koleselji, da je oddrdral po dvorišču. Nastal je velik smeh, ko sta se peljala topničar in dekle v koleslju, kot bi se peljala k poroki. Pa naše veselje se je kmalu izpremenilo v žalost. Koncem

darilo. Samo to bi bilo dobro, da bi kot sosed nekoliko povedal, za kaj gre, ko je šel pred nama tja. Toda rekel je, da grede v gledališče. To ti ga znajo. Nadalje lepa hvala Cirilu Blaško za tako lepo petje v družini. Prav tako se zahvaljujem tudi zetu Opari, ki je bil tam kakor nekak vodja, ki je vse to napravil tako spretno in tajno. Hvala lepa tudi najinima hčerkama Mary in Francki, ki so se spominile dneva sv. Antona in nama napravile tako lepo surprize party. Nikoli ne bova pozabila tega, dokler bova živela. Najinih svojcev pa se bova vedno spominjala, kadar bova legla k počitku, ker so nama darovali tako lepo svetilko. Vsem skupaj se lepo zahvalim in pripravljena sva, da vam vsaj nekoliko povrneva, vsega itak ne bova mogla.

Ostajava vaša sorodnika in prijatelja

Anton in Frančiška Koci,
15708 Trafalgar Ave.

dvorišča je stalo orehovo drevo in koleselj se zaletel vanj, da se je oja nekaj prelomilo.

In da je bilo še večjo zlo, pride ravno takrat na dvorišče naš nadporočnik, ki zavpije: "Kaj za vraga pa počenjate? Kaj se obešate na koleselj, kot bi ne imeli pod milim nebom drugega opravila. Kar hitro h kolarju in popravite koleselj!" Kmalu zatem pride topničarski kolar Kleindienst z brezovim deblom in prikoči oje k koleslju. Godrnjal je, ker je moral delati nepotrebno dolgo, češ, čemu se je treba hoditi ljudem ravno na koleselj "plausat," ko je vendar povsod toliko prostora. Pa se je vseeno vse lepo izvršilo in koleselj je dobil novo oje.

Iz Pokrč je bila naša baterija premeščena v Šmarjeto in jaz sem do konca opravljal službo v kuhinji. Dnevi so nam hitro potekali in prišel je konec naše službe. Dva dni pred odhodom nas je prišel pogledat naš vrhovni poveljnik na Koroškem, general Krsta Smiljančič. Da se malo pokažemo pred generalom, smo dan prej nekaj vežbali, česar ves čas poprej nismo delali. Naša naloga je bila edino ta, da smo pregledali Nemce, vežbalnih vaj nam pa niso vsiljevali. Tako je bil sedaj pravecati nespornost in zabava. Mlajši so znali jugoslovanske vaje, starejši pa avstrijske, kar pa ni šlo skupaj. Nadporočnik je kričal, da se bo slabo postavil z nami pred generalom, mi smo pa skušali ustreči po svoji moči nadporočniku, ki je bil vedno tako dober z nami.

Drugi dan je prišel general, ki nas je veselo pozdravil: "Da ste mi zdravi, junaci, pomozite vam Bog!" Nato je poročnik poveljeval par vaj, katere smo napravili primeroma dobro, in nas je general pohvalil in nam je rekel: "Sedaj pa pojdit domov s ponosom, da ste se bojevali za svojo domovino!" Drugi dan smo bili prestavljeni v Trušnje, kjer je bila naša zadnja postojanka.

Tisti večer smo peli, vriskali in plesali, da je vse v kraj letelo. Zato je dal nadporočnik ob dveh zjutraj povelje, da naprežejo konje in nas peljejo v Sinčovo vas. Štiri vozove nas je bilo in na prvem je sedel godec, ki je tudi šel na dopust. Čakali smo precej časa na vlak, ki nas je pa končno vendar odpeljal proti Ljubljani. Ko se pripeljemo na južni kolodvor, se postavimo lepo v vrsto, na čelo stopi naš godec in tako odkorakamo in topničarsko vojašnico, kjer so nas veselo sprejeli častniki in vojaki, ki so bili ostali doma.

Dobili smo vsak svojo civilno obleko in drugi dan, 9. avgusta smo se poslovili drug od drugega ter odšli vsak na svoj dom. Še danes se rad spominam na tiste dneve, ko smo osvobojevali Koroško in žal mi je le to, da niso

Če vrjamate, al' pa ne.

Tole je napisal Jaka, pa ne jaz, ampak nekdo drugi. Sam ni treba misliti, da sem samo jaz Jaka.

Lansko leto sem obiskal mnogo mojih prijateljev farmerjev in tako pridem zopet na farme ravno tisti čas, ko so bile črešnje zrele. Po kratkem razgovoru mi reče farmar: "Črešnje so že zrele; če se ti zljubi, zlezi na drevo, pa si jih naberi za domov." Samo to mi je rekel, pa sem bil že na drevesu. Seboj sem bil vzel košaro, da si jih nabereš za domov, in seve, sam sem jih pa tudi pozabal kak bušel in pol. Tako sem lepo sedel med vejami in črešnje zobal, ko nenkrat zaslišim govorjenje, ki se bliža črešnji. Pogledam in vidim, da sta to fant in dekle, ki se držita za roko in prijazno

vsji koroški Slovenci osvobojeni. Zastavili smo bili svoje življenje in svojo dobro voljo, pa nam ni uspelo. Nekaj smo jih pa le rešili in bi bili vse, da nam ni nasprotoval sovražnik Slovanov. Morda pride še do obračuna z njim, kot je prišlo s tistim, ki nas je zatiral. Bog dal, da tudi ostalim koroškim Slovincem zasije zarja svobode!

(Konec)

OPOMBA

V št. 12, se je vrnila neljuba napaka: "povem jim, da sem prebil tukaj tri leta kot avstrijski vojak," glasiti bi se pa moralo: "ker sem tukaj služboval" kot avstrijski vojak." Stavček "tri leta" ni na mestu. V št. 19 naj se popravi letnica, ki naj se glasi 1782, ne pa 1872; to se tiče obiska papeža Pija VI. v Mariboru.

PO 15 LETIH SE JE ZBUDIL

V Leningradu so doživeli nedavno nenavaden dogodek. Iz dolgoletnega spanja se je prebudil Mihajl Lukjanov, vojak garnadirskega polka, ki je bil leta 1915. ranjen v glavo na nemški fronti in je od tedaj spal vse do letos. Lukjanov je zadel v spanje po operaciji in so ga ves čas imeli v bolnici, kjer so ga opazovali in umetno hranili. Pred dnevi pa se je začel stegovati in dajati od sebe vse znake, da se bo prebudil. Zdravniki so ugotovili, da je popolnoma zdrav in so mu po treh dneh, ko je bil že prebujen dovolili, da je vstal s postelje. Niso mu pa povedali, koliko časa je spal, in Lukjanov je menil, da se je zbudil po normalnem spanju. Čudil se je, da so ga prenesli v drugo bolnico in izpraševal je po svojih tovariših. Ko je pa hotel vprašati, kakšen je položaj na fronti, so mu z veliko težavo dopovedali, kaj se je zgodilo med njegovim spanjem. Rekli so mu, da je star zdaj 39 let, in vojak je obžaloval, da je zamudil toliko let svojega življenja, ki bi jih bil lahko užival. Mož ni vedel, da je prespal najnesrečnejša leta. Prebujenec je močno nezadovoljen s stanjem v Rusiji in pravi, da mu je nepojmljivo, kako se je mogel svet tako strahovito zane-mariti in zakaj policija trpi tako zanikarnost.

STEKLENE HIŠE

Zdi se, da ni več daleč čas, ko bomo zidali hiše iz steklene opeke. Dve tovariši, ena v Holandiji, ena v Nemčiji, že izdelujeta tako opeko. Cela vrsta hiš, hangarjev, postaj so že zgradili ali docela ali deloma iz steklene opeke, in v New Yorku imajo že načrt za steklen donebnik z 18 nadstropji. Ogrodje bo seveda iz jekla in bakra, stene pa bodo iz steklene opeke, ki je znatraj votla in je varna pred ognjem. Tudi vroče in mrzlo ne bo v taki hiši, ker je steklo slab prevodnik. Veže pa to opeko navadna malta.

kramljata med seboj. Pa menda se jima je senca te črešnje tako dopadla, ali kaj, ravno pod to drevo se seveda. Jaz sem bil na drevesu pa tiho, da ju ne prepodim in sem poslušal njun pogovor, ker sem bil radoveden kaj se imajo tako mladi ljudje za pomeniti.

Pogovarjata se o svoji bodočnosti in fant globoko vzdihne tako globoko, da se je celo črešnja zazibala in reče: "Ljuba moja punca, jaz bi se rajne danes poročil kot jutri, če bi ne bilo delavske razmere tako otmuh. Saj veš, treba si bo nabaviti pohištvo, treba po plačevati najemnino in druge take stvari. Ne bo drugače, potrpeti bo treba." Nato pa ona še močneje vzdihne in reče: "Eh, kaj, bo kako, naju bo pa oni živel, ki je nad nami!"

Takrat sem dobil pa jaz besedo in kako je ne bi, če se je pa mene tikala, pa poprimem: "Če se bosta na mene naslanjala, bosta slabo podprta, vama rečem." Pa nisem dobil nobenega odgovora na te moje prijazne in dopadljive besede, kar ubrala sta jo proti farmerski hiši, pa na njun Ford in še nikdar nisem videl, da bi kdo tako hitro motor zastavil, kot ga je ta fant. — Pozdravite vsejem čitateljem te kolone!

△

Tole mi je pa poslal eden, ki jih zna še več:

Vašcan je bil v mestu, in preden se napoti proti domu, nakupi pri mesarju riževih klobas. Domov grede pa eno po neprevidnosti izgubi in klobasa obleže sredi ceste. Kmalu za njim pride možak iz sosednje vasi in zagleda zašpinjeno klobaso na cesti, se tako prestraši, da kar odskoči. "Jejhata, jojmene, mo dras bo!" zavpije ves iz sebe in vlije naravnost v domačo vazo. Doma pa kriči po vasi, da le na cesti velikanski modras, ki je ze naravnost proti vasi, kjer je vse pomoril, če se kaj ne ukrene. To sliši tudi župan, ki je bil najmodrejši v vasi (saj drugje če bi pa župan ne bil), pa gre vase in čez čas reče: "Tihó bo dize, sleve, kaj vpijete, kot bi vam modras že za kožo lezel. Kaj nimate mene za župana, vse vprašam? Alo, kar hitro se obležite s puškami, gnojnimi vilami, sekirami, motikami in grabljami; tudi cepci so dobri, pa gremo na modrasa." Kmalu pa bila zbrana cela armada, oboroženi, kot bi šli nad Turka in kar rakajo po cesti, župan na čelu seveda, proti kraju, kjer je ležal strahoviti modras. Kmalu ga zagledajo in župan ukaže stopiti in pozor, v primeri razdalji "Tisti, ki imate puške, stopite naprej!" ukaže, kar se tako zgodilo. "Sedajle pa dobro merite in kadar zakričim: ogenj, pa ustrelite! Ste pripravljeni? Ogenj!" zavpije župan. Strahozagrm, a modras na cesti se naganje. To se je pa županu čudno zdelo, pa izbere najbolj pogumne in jih pošlje kot predstavnike malo bližje, da vidijo, kaj je. Patrolja se previdno bližja in pridejo prav blizu, vsi hkrati zavpijejo: "Modras je mrtev, hvala Bogu!" To da še župan korajžo, da gre bližje in ko vidi razstreljeno klobaso, reče možku to: "Kakšna sreča, da smo ti zver ugonobili! Le pogledite, koliko jaje in zalege je imela. Samo pogledjte, koliko mladih bi bili pomorjeni."

△

1931	JAN.	1931
Su	Mo	Tu
We	Th	Fr
Sa	1	2
3	4	5
6	7	8
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30	31	

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

29.—Inter Frat League, ples v spodnji dvorani S. N. D.
31.—Godba Bled, zabavni večer v S. D. Domu, Waterloo Rd.
31.—Društvo Sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
31.—Društvo Novi Dom št. 7 SDZ, plesna veselica v Grdinovi dvorani.
31.—Sports plesna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

FEBRUAR

1.—Društvo Zagreb, plesna veselica v Grdinovi dvorani.
1.—Slovenska Zenska Zveza št. 25, predstava in ples v Knau-sovi dvorani.
1.—Lyros Chorus, koncert v S. D. Domu, Waterloo Rd.
1.—Dramsko društvo "Abrašević", predstava v avditoriju in ples po predstavi v spodnji dvorani S. N. D.
1.—Slovenska Zenska Zveza št. 10, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
1.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.
7.—Društvo Carniola Hive št. 493, the Maccabees, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
7.—Zenski odsek Slov. Društvenega Doma plesna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
7.—Društvo Sreca Jezusovega št. 55 SDZ veselica v Grdinovi dvorani.
7.—Pevsko društvo Soča, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
8.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu, Waterloo Rd.
8.—Altarno društvo fare sv. Kristine, banket v šolskih prostorih sv. Kristine, Bliss Rd.
8.—Dramatično društvo Triglav, predstava v avditoriju S. N. D.
8.—Društvo Borštnarjev št. 1640 C. of F., zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
12.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ." plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
14.—Mladinsko društvo "George Washington št. 180 JSKJ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
14.—Društvo Strugglers, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
14.—Pevsko društvo Cvet, maškeradna veselica v Slovenski Delavski Dvorani.
14.—Zenski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave., maškeradna veselica.
14.—Društvo Slovenski Dom št. 6 S. D. Z. maškeradna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.
14.—Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, maškeradna veselica v Mervarjevi dvorani.
15.—Društvo Friendship Grove št. 125, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
15.—Skupna društva fare sv. Vida imajo plesno zabavo v Grdinovi dvorani. Dvorana je bila društvom podarjena.
15.—Slovenski Sokol, Sokol ska prireditve in ples v obeh dvoranah S. N. D.
15.—Pevsko društvo Ilirija, spevo-igra "Darinka," v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
15.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.
17.—Zenski odsek S. D. D., pustni večer v S. D. Domu, Waterloo Rd.
17.—Klub društev S. N. D. ma, ples v obeh dvoranah S. N. D. ma in pokop Pusta.
21.—Gospodinski klub, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
21.—Društvo sv. Janeza

Krstnika št. 71 JSKJ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
22.—Clevelandska Federacija S. N. P. J., predstava v avditoriju in ples v spodnji dvorani S. N. D. ma, v korist brezposelnim članom S. N. P. J.
22.—Moderni Crusaders, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
28.—Društvo Abrašević ima dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

MARC

1.—Društvo Kristusa Kralja, predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.
1.—Društvo Lilija, igra v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
7.—Društvo Kranj, veselica v Grdinovi dvorani.
8.—Društvo Verovšek, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
8.—Tenorist Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. D. ma.
15.—Društvo U Boj št. 53, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
15.—Prosvetno društvo Orel, predstava v avditoriju S. N. D. ma.
21.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D. ma.
22.—Društvo Waterloo Grove št. 110, igra v S. D. Domu, Waterloo Rd.
22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. D. ma.
22.—Pevski zbor "Zarja" odsek Slov. Soc. kluba št. 27 JSZ zabavni večer v spodnji dvorani S. N. D.
29.—Društvo Jadran, koncert v S. D. Domu, Waterloo Rd.
29.—Društvo Kristusa Kralja predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.

APRIL

5.—Zenski odsek S. D. D., ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
5.—Dramsko društvo "Abrašević" predstava v Avditoriju S. N. D. in ples po predstavi v spodnji dvorani.
8.—Community Welfare Club, plesna veselica v S. N. D. spodnji dvorani.
11.—Društvo "Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
12.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu, Waterloo Rd.
12.—Pevsko društvo "Blaue Donau" koncert v avditoriju SND in ples po koncertu v spodnji dvorani.
12.—Društvo Zvon, koncert v S. N. Domu v Newburgu.
12.—Društvo Cvet, koncert in predstava v S. D. Dvorani, na Prince Ave.
18.—Društvo Tabor št. 139 SNPJ, plesna veselica v S. D. Dvorani na Prince Ave.
19.—Pevsko društvo Lira, koncert v Grdinovi dvorani v korist nove cerkve sv. Vida.
19.—Collinwoodski Sokol, koncert v S. D. Domu, Waterloo Rd.
19.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ" proslava petletnice in ples v obeh dvoranah S. N. D.
26.—Društvo Strugglers, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.
26.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. D. ma.
MAJ
1.—Socialistična stranka (Socialist Party) Prvomajska proslava v Avditoriju S. N. D.
2.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.
3.—Dramatično društvo "Triglav" predstava v Avditoriju S. N. D.
10.—"Orel" — materinski dan v avditoriju S. N. D.
17.—Društvo Prijatelj št.

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

Zdaj je segel možek počasi in oprezno v žep na telovniku in prinesel iz njega zmečkan zamazan papir, ki je bil zapečaten z rdečim voskom. Bliskoma mu ga je iztrgala žena iz rok in takoj zavpila:

"Jezus, Marija, Jožef! — sam pošilja — to je, njegova pisava!"

V naslednjem trenutku je bilo pismo že odprto in razprostrto v njenih rokah. Začela ga je brati. Kakor duh je postajala blede; ihtela je, ječala, zdaj celo zavivila in se zvijala, kakor bi morala prestajati najgrozovitejše muke. — Dokočila je in spustila pismo na tla, se vrgla na klop in stokala kakor smrtnorajena. — Presenečen jo je možek nekaj časa motril, nato jo je rahlo vprašal:

"Zalka, ali smem prebrati pismo?"

Ni se zganila in šepetala le sebi grozne vzdih; samo z glavo je nekoliko pokimala in mu s tem pritrdila na vprašanje. Štefuljček je pobral pismo in bral sledeče vrstice, ki so bile očividno pisane v največji naglici:

"Ljuba Zalka! — Črna žena je prišla zaradi mene in jaz moram iti z njo. Odpusti mi, ne morem drugače, ne smem drugače, zame je to težka dolžnost. Nihče si ne more misliti, kako mi je to težko; toda če ključ dolžnost, srce ne sme govoriti. Zalka, zahvaljujem te za tvoje veliko ljubezen in zvestobo, vse svoje življenje te ne bom pozabil. — Na svetu se ne bova najbrž nič več videla; toda moli, Zalka, da se nekdo snideva v nebesih. — Zame se nikar ne boj, zakaj nič hudega se mi ne bo zgodilo. — Iskati me ni treba, ker me ne najdete, sem namreč daleč od vas. — Zalka, svoje posestvo in hišo izročam tebi; nič več se ne boj, črna žena ne bo prišla nikdar več. Tudi denar, kar ga imam še izposojenega, je tvoj. — Ljuba Zalka, prosim te, lepo vzgoji Franceca, moje dete, da postane dober in pošten človek; v imenu Kristusa soprosem te to prosim. Nauči ga tudi moliti za svojega očeta, ko enkrat nekoliko odraste. — Po-ljubi otroka mesto mene! — Z Bogom z mnogimi pozdravi France."

Ko je možek prebral pismo, je čudovito nagubanil čelo in potegnili obrvi skupaj, tako da sta se skoro doteknili druga druge; to je bilo vselej znak globokega razmišljanja. Prebral je pismo drugič, tretjič, a vselej zmajeval z glavo!

Medtem so domači gledali iz hiše, kako obupno se je vedla Zalka in Anželj je prišel z ženo na vrt, da bi zvedel, kakšno žalostno novico je prinesel Kroparski možek. Na vprašanje mu je ta podal pismo. Anželj je hlastno preletel posamezne vrstice in nato burno vprašal:

"Kje si pa vendar dobil to pismo?"

Zdaj se je zavedla tudi Zalka in poslušala.

215 SSPZ, razvitje zastave na Štrubljevih prostorih na Bliss Rd.

17.—Sopranistinja gdé. Jeanette Perdan, koncert v Avditoriju S. N. D.

24.—Sloboda, popoldan in zvečer, v S. D. Domu, Waterloo Rd.

31.—Skupna društva fare sv. Vida prirede piknik na Špelkotovih farmah.

JUNIJ

14.—Clevelandski Sokol piknik v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

21.—Društvo Zvon, piknik na Goriškovi farmi, Randall, O.

28.—"Hrvatska Sloboda" piknik v Slov. Društvenem Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

"Včeraj zvečer sem prišel v Ljubljano; tu me je dohitela neka stara ženica — pravijo ji "večna romarica," ker celo leto hodi samo po božjih potih — ta mi je dala pismo, zato, je rekla, ker ga bom jaz lahko preje od dal, kakor ona sama."

"Odkod pa je ženica dobila pismo?"

"Tudi to sem jo vprašal. Povedala mi je, da ga ji je dal neki mlad mož in jo je tako lepo prosil, naj pismo gotovo odda oni osebi, katero kaže naslov."

"Ali je nisi nič drugega vprašal, Štefan?"

"Seveda sem jo. Prosil sem jo, naj mi natančno opiše onega moža in potem sem spoznal, da je bil Bregar sam."

"Je-li še kaj posebnega vedela ženica?"

"Nič drugega nisem mogel zvedeti od nje. Rekla je, da je mož kar naenkrat prišel in jo nagovoril, in ko ji je dal pismo, je zopet takoj odšel. — Ženici seveda ni prišlo na misel, da se pismu mudi. Ker je ravno nameravala iti na Sv. Višarje, je hotela med potjo oddati tudi to pismo. — Toda nekaj je prišlo vmes in mora ostati še nekaj časa doma; tako je torej meni izročila pismo, naj ga oddam."

"Ali je bil France sam? Ali ni žena videla nikogar drugega?"

"Nikogar. — Ni videla, odkod je mož prišel, ne kam je šel — samo mudilo se mu je zelo. — Prejšnji dan je slišala, da se je na Brdih zgrbil neki kmet; takoj ji je prišel na misel ta nesrečni mož, ki ji je izročil pismo; zato je poskrbela, da je mogla pismo kmalu oddati."

"In sicer ne veš nič več, Štefan?"

"Prav nič. Včeraj zvečer sem vpraševal po Ljubljani in stikal po vseh oglih in kotih, pa nisem niti za pisco bolj na jasnem. — — Nihče ni nič vedel ali slišal."

"Čudna je pa vendar ta stvar, zares čudna in zapletena! — In šele pismo, — nikakor si ne morem misliti, kako bi se moglo vse skupaj enotno razrešiti."

"Jaz tudi ne vem; ampak vedno sem si mislil, da tu zadaj tiči nekaj."

"Za božjo voljo vendar, kaj tiči za tem?" je kriknila Zalka, ki se je ob zadnjih štefuljčevih besedah vzbudila kakor iz globokih, težkih sanj; "Štefan, ti nekaj veš, ti nekaj veš! Pri vseh svetnikih te prosim, povej mi, kar veš, nikar me ne pusti v negotovosti!"

"Zalka, bodi pametna," ji je odvrnil možek nekoliko vznevoljen; "če bi kaj vedel, bi ti bil že zdavnaj povedal. Imamo samo tako svoje misli, ki pa niso veliko vredne, ker sem napol nor."

"Štefan, povej vendar, kakšne misli imaš?" se je vtaknil v pogovor Anželj, "ti poznaš ljudi in v tvoji glavi zraste več, kakor kažeš na zunaj; povej, kako se ti zdi vsa stvar?"

"Ah, res je na svetu veliko prevar," se je delal gluhega možek.

"Štefan, pojdi no, nikar se ne delaj delaj tako nevednega!" ga je prosil Anželj, "saj vendar kar čutim, da več veš, kakor hočeš povedati."

"Seveda je hudo, za tujo mizo se vsedati," se je potajil Štefuljček.

Kadar je možek začel tako vezati besede, je bil ves trud zaman; ob taki priliki ni prišlo nič več pametnega iz njegovih ust.

"Toda, Štefan, če kaj veš, bodi vendar tako dober in mi nikar ne skrivaj še nadalje!" je vila roke in ga jokaje prosila Zalka; "poglej, usmili se moje bede, reši me negotovosti, daj, povej! — Francetovo pismo je tako čudno, prihajajo mi v glavo najraznovrstnejše misli. — Štefan, povej, za božjo voljo te prosim, pri vseh svetnikih te prosim, povej, kaj je z mojim Francetom?"

(Dalje prihodnje)

Prijeti ruski agitatorji za boljševizem

Berlin, 23. januarja. — Glasom poročil iz Rige sta bila aretirana tam dva ruska boljševika v trenutku, ko sta se hotela vtihotapiti na parnik. Nameravala sta v Ameriki hujskati komuniste. Ta dva sta člana skupine 25 komunistov, ki so bili izbrani, da izkoristijo položaj brezposelnosti in hujskajo k uporabi proti vladi.

Predsednik Hoover govori s filmskimi zvezdami

Washington, 24. januarja. — Danes je predsednik Hoover sprejel v avditoriju igralke Estelle Taylor in Richard Dix-a. Igralka in igralec nastopita nočjo prvič v filmu "Cimarron," ki se nalašč predstavi za predsednika Hooverja.

V Kanadi prevladuje te dni silovit mrz

North Bay, Ontario, 22. januarja. Iz Sudbury, Ontario, se poroča, da prevladuje te dni tam silovit mrz. V Sudbury je kazal termometer večeraj 40 stopinj pod ničlo! V Sudbury biva mnogo naših rojakov.

Zahvala

Mrs. Mary Bradač se lepo zahvaljuje prijateljem, ki so se jo spomnili na njenega godu dan, v četrtek, 22. januarja in so ji zaigrali podoknico. Lepa hvala vsem.

Takoj se odda

lepo stanovanje, obstoječe iz štirih sob in pritlikin. Stanovanje je na prometnem kraju. Nizek rent. 15615 School Ave. (Jan. 26. 28. 31.)

Stanovanje

pet sob se da v najem, 5 sob, kopalnice, furnez, spodaj. Oglasite se na 1106 E. 64th St. (Jan. 22. 24. 26.)

V najem

se da trgovina, štiri sobe spodaj, garaža, klet, podstrešje, samo \$45.00 na mesec. Vprašajte na 15925 Saranac Rd. (Jan. 20. 22. 26.)

NORWOOD gledališče

6210 St. Clair Ave.

V ponedeljek, torek, sredo, 26., 27. in 28. januarja

VELIKA DVOJNA PREDSTAVA

Bert Lytell v "BRATJE"

TWINS in BODY • STRANGERS in SOUL!

COLUMBIA PICTURES presents

BROTHERS

Brata, ki sta bila skupno začela življenje kot dva graha v luščini. Videli boste, kako je okolišla upljivala na njih življenje. njih ljubezen in srečo.

Jako zanimiva zgodba dveh bratov, ki sta bila vsak drugače vzgojena, in ki sta se prvič srečala v jako dramatičnem prizoru.

DVOJČKA PO TELESU, TUJCA PO DUHU!

Kazemo tudi Betty Compson, ki igra "DOBILA JE, KAR JE HOTELA"

V ČETRTEK IN PETEK

Ann Harding igra v "Holiday" in tudi dobro komedijo boste videli...

ZENSKE DOBIO ZASTONJ POSODO, KO PRIDEJO V GLEDALIŠČE

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI MOJE ISKRENO LJUBLJENE SOPROGE, OZIROMA MATERE

Jennie Bregar

ki je dne 26. januarja, 1930, mirno v Gospodu zaspala in je še vedno objakovana in nepozabljena od sopraga ter njenih otrok.

Ljubljena in nepozabna soproga in mati! Eno leto je že minilo, odkar si nas za vedno zapustila in si se preselila v večnost. Mi še vedno poslušamo, odkod bomo čuli Tvoj ljubeznivi glas; vedno gledamo in računamo na Tvoj prihod, od katere strani se boš povrnila v našo sredino. Toda vse zaman! Odsli si tja, odkoder več vrnitve ni...

Oj usoda, ti življenje nam prehitro zagrešiš; radost v srčno nam trpljenje vsem naenkrat spremeniš.

Hito čas nam v večnost gine dan za dnevom proč hiti; zbuja razne nam spomine, ali tuge ne uteši.

Solza pada še neštetu tužno bide nam sroč. Smrt nam mater je odvzela, mi soproga za vedno je.

Ah, čemu januar mesec dragi si nam vzel zaklad? Dneve srečne si spremeniš v žalovanje nam in jad.

Draga žena, ljuba mati, prosil te Boga za nas da bi enkrat — če mogoče, Zdržlil nas nebeski glas!

Zalujoči ostali:

John Bregar, soprog, ter John ml., sin, in Jennie, hči.

Cleveland, O., 24. februarja, 1931.

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblik in vse opravne za nove in druzice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši ženski klubki.

Trgovina aprta vsako sredo po običajni ceni.

6111 ST. CLAIR AVE. Henderson 7112 (M. Thn. 8.)

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg. Main 4126

Zvečer: 15621 Waterloo Rd. Kenmore 1694

Prisni Blue • Diamond, Pocahontas, Lehigh Hard Coal, najboljši iz Ohio, Kentucky in W. Va. Naš virginški Ash big lump gori kakor Pocahontas in stane manj. Razvažamo iz naše povečane zaloge na Quincy—East 105th, Garfield 1900.

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave. PLUMBING & HEATING Kenmore 3877

The Yates Coal Company

303 Rockefeller Bldg. Main 7878

Naznanilo

Vsemu cenjenemu občinstvu naznanjamo, da smo preselili našo cvetličarno iz 6120 St. Clair Ave., na

6005 St. Clair Ave.

Tu bomo imeli bolj ugodne prostore, kar nam bo omogočilo vsem najbolje postreči. Cenjenemu občinstvu se priporočamo za obiljen obisk.

JULIA'S FLOWER SHOPPE

6005 St. Clair Ave. Telefon: ENdicott 1741

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

— Holkova hiša? Hiša bogatega Holka? — se je začudil farmer. — Sto hudičev, jaz sem prišel pred osmimi dnevi sem, in takrat ni bilo o tem še nobenega govora.

— Hm, stvari se pač izpreminjajo, — je odvrnil advokat. — Holk je odplul, kakor vsi veste, z velikim tovornim čolnom v New Orleans. Medpotoma pa se mu je morala pripetiti nezgoda, zakaj njegov čoln je brez sledu izgubil, in pred petimi dnevi je prišel sem njegov sin.

— Kaj je imel Holk sina? — je vprašal farmer. — Saj ni bil oženjen.

— Da, iz prejšnjega zakona, — je odvrnil advokat. — Mladi Holk bi bil rad tukaj ostal, a že drugi dan svojega bivanja tu je dobil mrzlico, kakor mu je tako pristudilo tukajšnja nizko ležečo deželo, da je že tretjega dne odločil dražbo svoje posesti. — Dražba se je vršila danes dopoldne, nakar se je mladi Holk popoldne peljal s parnikom v Baton Rouge.

— Strela božja, ta je pa hitro sklenil svojo kupčijo! Potemtakem je gotovo prodal ta lep prostor za smešno nizko ceno? — je vprašal poštni jezdec, ki je tudi prispel šele med pretepom v Heleno.

— O ne, — je odvrnil advokat. — Ta stavbišča so skoraj najboljša v Heleni in priglasilo se je več kupecev; jaz sam sem dražil in tudi sodnik Dayton je bil pripravljen dražiti. Toda končno je izdražil tukajšnji krčmar Smart, ki je po dražbi tudi takoj vse v gotovini plačal. Kakor kaže, je moral Smart že čedno vsotico zaslužiti v Heleni.

— Čudno, čudno, — je mrmljal farmer. — Meni je Holk nekaj dejal, da nima nikogar v Ameriki in da misli vse prodati in se vrniti v Evropo.

— Hm, — je pripomnil advokat. — njegova šibka stran je bila pač ta, da je hotel veljati za mladega moža in da je vedno tajil, da bi bil že kdaj oženjen. Toda gotovo poznate ono mlado vdovo — tik Daytonove hiše stanuje — je vprašal advokat in pokazal pri tem s palcem preko svoje rame nazaj ter skremžil ustne v porogljiv usmev.

— Uboga ženska, — je rekel neki mlad trgovec, ki je malo prej vstopil in ki je slišal zadnje besede. — Ona hodi zdaj okoli kakor živ mrlič; pravijo, da ga je zelo rada imela.

— I, kajpak, saj sta bila že domenjena, — je rekel advokat. — Ko bi se vrnil iz New Orleansa, bi se imela vršiti svatba. Ampak, saj veste, kako je: človek obrača, Bog pa obrne. — Sedaj je Mississippi njegova poročna postelja in njegov lastni čoln njegova krsta. — Ah, to mora biti grozen občutek, ležati tako globoko na dnu reke, zaprt v taki omari!

— Hm, — v zadnjem času je nenavadno mnogo čolnov pone srečilo, — je rekel farmer za misljeno. — Kolikor jaz vem, so samo iz Little Rocka odpluli trije, ki niso nikoli pripluli na mesto, kamor so bili namenjeni. Država bi morala kaj storiti, da se odstrani veliko množino lesa in debel, ki plavajo po reki in ki so zatakajena pod vodno površino. — Moj Bog, koliko ljudi je že pri tem izgubilo življenje in koliko blaga je že pogotnil nenasični Mississippi!

— Ljudje so si večinoma sami krivi tega, — se je vmešal advokat razdraženo. — Če ima kdo, čigar noga ni še nikoli stopila s kopne zemlje, prepeljati in prodati kaj blaga, si zgradi nov čoln ali si kupi starega, naloži svoje blago, nato pa se vstopi h krmilu in misli: 'reka me

bo že prinesla tja, kamor hočem dospeti; saj plujemo s tokom!' Seve, mi plujemo s tokom, to je že res, dokler kje ne obtičimo, kar pa opazimo šele takrat, kadar je že prepozno. Mississippi se ne pusti saliti s seboj in na ljubo ubogim štridesetim ali petdesetim dolarjem, ki bi jih moral plačati dobremu pilotu in krmarju, je že marsikdo prišel ob življenje in blago.

— O, prosim, oprostite, — je rekel farmer. — Baš vsi ti, ki so odpluli iz Little Rocka, so imeli pri krmilu izkušene krmarje, ki so sveto zatrjevali, da reko natančno poznajo, vendar so se ponesrečili. Seve, sicer pa takim ljudem ni moč videti v srce.

— Zentleman, ali govorite morda o krmarju, ki je bil nedavno temu splavljen tukaj na kopno? — je vprašal neki majhen, izsušen možiček, snežnih las, od globokih potez razornega obraza in bliskajočih se oči, ki je pristopil od neke druge skupine. — Da, to je bil kapitalen eksemplar zlomljenih kosti. . . zlomljena kost desnega stegna, zlomljena kost levega meča, zlomljena štiri rebra na levi strani prsnega koša, desna roka popolnoma razmesarjena, da so kosti štrlele skozi rokav sukničja; teme zelo poškodovano in vendar še ni bil mrtev. . . Zavzel sem se, da ga bom še celo uro obdržal pri življenju, kar mi pa nikakor ni bilo mogoče. Ah, kako je kričal!

— Moj Bog, — je rekel farmer ter se zgrozil, — saj bi storil delo usmiljenja, če bi ga kde udaril po glavi in s tem končal njegove muke. Kaj pa se je zgodilo z njim?

— Parniku *General Brown* se počili kotli, — je odvrnil advokat, — pri čemer je, če se ne motim, petnajst oseb izgubilo življenje.

— Da, — se je vmešal spet mali doktor, — dvema črncema je odtrgalo glavi — enemu je visela glava samo še na kiti in na koščku kože — neki ženski je zmčkal prsa —

— I, zakaj pa moramo vse to tako natančno vedeti? — je rekel farmer ter se z gnusom obrnil od možiča. — Pri Bogu, vi nam boste pokvarili ves tek za večerjo, doktor!

— Oprostite, — je rekel mali mož, — ampak za znanost so taki slučajji neizmerno važnosti, in jaz res ne bi mogel dobiti boljšega kraja za proučevanje ran in mrličev, kakor tukaj, ob bregovih Mississippija. Predno se je primeril oni interesantni slučaj na Fourche la fave, sem bil nekako tri tedne v Victoriji, ob ustju White River, baš nasproti Montgomery Pointa, kjer so plavala dan za dnem mimo človeška trupla. Nekdaj je priplavalo truplo, kateremu so baš nad desno bočno kostjo —

— Ej, hudič vas vzemi! — je zaklical jezno advokat. — Jaz marsikaj prenesem in marsikatero kapljo krvi sem že videl v svojem življenju, ampak če mi kdo tako natančno slika rane in trpljenje, mi je pa tega vendar končno preveč.

— To je preveč samo ljudem, ki nimajo nobenega zmisla za znanost, — je dejal mali možiček užaljeno. — Pri ljudeh, ki poznajo pri sočloveku samo njegovo kožo in katerim je vseeno, če je notranjšina človeka nagačena z žaganjem ali bombažem, je seveda vsaka beseda o znanosti in vedi izgubljena, zato s takimi ljudmi ne bom več izgubljal časa.

— In ne da bi čakal odgovora, je segel po svojem dežniku, ki je slonel ob bližnjem stolu, stisnil

ga pod pazduho ter odšel iz gostilniške sobe.

— Nu, hvala Bogu, da je odšel. Mene kar mrzta stresa v njegovi bližini in zdi se mi, da zadiši po mrličih, kakor hitro stopi ta človek v sobo, — je rekel advokat.

— Ali je to tukajšnji zdravnik? — je vprašal farmer, ki je začudeno gledal nekaj časa za njim.

— Zdravnik? Bog varuj! — je rekel advokat. — Ljudje ga tukaj imenujejo samo zato tako, ker ne govori o ničemer drugem kakor o truplih, kirurgiji in operacijah. Vsled tega mu je že tudi nasledel nekaj tujcev, ki so ga vprašali v boleznih za svet. Toda so jo zato tudi izkupil.

— Najbrže ne bo nihče izmed njih drugič poprosil njegovega nasveta, — je menil farmer.

Advokat se je zakrohotal in vzklknil:

— Pri moji veri, prav pravite: noben živ človek se ne more pobahati, da bi ga bil ta doktor ozdravil. Onih pet, ki jih je on "ozdravil" in ki so bili sami tujeji in pravkar priseljeni, je v njegovi zdravniški oskrbi hitro umrlo, in zdaj jih ima — deloma cele, deloma samo njihove posamezne ude — shranjene v spiritu v svoji študijski sobi, kakor imenuje dotični prostor. Zato tudi pri njem ne vzdrži nobena gospodinja. Njegova zadnja gospodinja je odšla, ko ji je nekaj sredi noči prinesel v hišo sveže odrezano človeško glavo, ki jo je vzel, kakor je pozneje sam priznal, iz groba nekega umrlega potnika. Tukaj mimo je namreč takrat šla karavana izseljencev proti zapadu, od katerih eden je za mrzlico umrl, nakar so ga takoj na mestu pokopali.

— To mora biti strašna zabava, ki jo ima ta človek nad človeškimi trupli, — je menil farmer.

— Da, in pri njem je postala ta stvar naravnost strast, — je povzel spet advokat. — Ko je pred nedavnim časom slišal o linčanju metodistovskega pridigarja na Fourche la fave, je skoraj do smrti izjezdil svojega konja, da bi prišel o pravem času tja in da bi mogel zbrati iz oglelele ostanke morilca ter jih nesti domov, kar se mu je baje tudi res posrečilo. Njegovi hiši, ki leži nedaleč od Helene v gozdu, ne gre nihče preblizu, razen volkov in jastrebov, in priznati moram, da jaz sam ne bi rad prestopil njenega praga.

— Jaz sem bil parkrat tam, — je rekel advokat, — in povem vam, da izgleda grozno v nji.

— Kaj pa o onih zločincih, ki so ušli Regulatorjem, se nič ne čuje? — je vprašal farmer. — V Little Rocku je bilo rečeno, da sta Cotton in Mulat pobegnila.

— I, seve, — mu je padel tukaj advokat v besedo, — oni v Fourche la fave se niso dalje brigali zanje, kajti njim je bilo v glavnem na tem, da so se rešili soderge; kaj je postalo iz ostalih, to jim je bilo vseeno. Toda oba ubežnika so videli teden dni za tem v Hot Springs county, in ker je bil ubiti vodja Regulatorjev baš tamkaj doma, ju je odotno lju d s t v o pričelo s tako vnmemo preganjati, da sta jo zločinca naglo popihala iz okraja. Sicer pa je Cotton zvit lisjak in glavo stavim, da je zdaj že preko Mississippija.

— Hm, — se je spet oglašil advokat, — pravijo celo, da so ju videli že v Victoriji. Gotovo se ne bosta več prikazala v Arkansasu.

— Kaj je Indijanec pridigarja res sežgal? — je vprašal trgovec, ki je še vedno dvomil. — Sicer je stalo to v vseh časopisih, ampak jaz nisem mogel nikoli prav verjeti. Zakoni ne bi tega mirno gledali.

— Zakoni — kaj zakoni! — je vzklknil advokat. — Kaj pa naj store zakoni, če jih ljudstvo samo vzame v roke? Zakoni so za otroke in stare babe! Kdor se ne zna tukaj sam braniti in ščititi, tistemu vsi zakoni ne pomagajo.

— Jaz sem pa drugačnega mnenja, — je rekel farmer; — baš zakoni so tisti, ki so pripravili našo Unijo na njeno današnje stališče, in dolžnost vsakega državljana je, da jih pomaaga vzdrževati. Zakoni bi morali biti vsakemu državljanu najsvetejši, kajti baš oni so tisti, ki jamčijo njegovo svobodo. — Ampak gospoda, postaja že nekam kasno in jaz bi šel rad nočoj še gori h Colbyjevim. . . Torej lahko noč! Čez nekaj dni pa pridem spet, in potem, Broadley, lahko skleneva najino kupčijo, — je pripomnil farmer ter se obrnil do trgovca. Nato je vzdignil svoje sedlo, ga odnesel ven ter osedlal konja, ki je bil privezan v lopi, nakar ga je zase del in odjezdil.

4. Stanovanje sodnika Daytona
Ko je sodnik ali "doktor Dayton" (v Heleni so mu namreč dajali oba naslova), odšel od krčmarja Jonatana Smarta, se je napotil proti svojemu domu, ki je bil na zapadni strani mesteca. Bila je to lična hišica, okoli katere je še stalo orjaško drevje pragozda.

(Dalje prihodnjič.)

* En milijon brezposelnih je danes več v Angliji kot leto nazaj.

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

Stanley

AUNT SARAH PEABODY WAS A BIT PUT OUT WHEN SHE BROUGHT SOME STRANGERS UP TO MEET THE EDITOR OF THE WEEKLY CLARION AND LOOK OVER THE PRINTING PLANT

VELIKA NAKUPNA RAZPRODAJA SVEATROV

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

RAZPRODAJA SE PRIČNE V TOREK, 27. JANUARJA, OB 9. URI DOPOLDNE

25c 50c 75c 95c \$1.45

ZASTONJ!

ČISTO VOLNENA DEKLIŠKA KAPA ZASTONJ Z VSAKIM NAKUPOM OD \$2.00 ALI VEČ. SAMO V TOREK, 27. JANUARJA!

ZASTONJ!

Mi smo pravkar kupili ter v gotovini plačali preko 1500 sweatrov in sicer za ceno, s katero ni plačana niti volna, ki je v teh sweatrih, in mi jih bomo prodali našim odjemalcem po cenah, o katerih niste prej še nikoli slišali.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

- \$1.00 čisto volnene ovratnice (scarfs) ali kape na razprodaji po 25c
- \$1.50 čisto volneni otroški slip-over sweatri, po 50c
- \$2.00 čisto volneni otroški coat sweatri, po 75c
- \$2.00 čisto volneni moški ali deški coat sweatri po 95c
- \$3.00 volneni moški, ženski in deški coat sweatri po \$1.45
- \$5.00 in \$6.00 moški in deški težki Shaker slip-over sweatri, po \$1.95

In mnogo drugih sweatrov in stvari, ki so prereznovrstne za oglaševati. Zagotavljamo vam, da nismo nikdar prej ne mi, ne kdo drugi prodajali tako prvovrstne sweatre za tako smešno nizke cene.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste